

Иван Вазов

Байрон

Безсъврътен син на мрачния Албион,
певец на Хайде, на Джаура,
под тоз класичен гръцки небосклон
заспа душа ти – вечна буре.

По суша, по море ти мир нема,
упит от слава и от злоба;
ти с бурна песен в тоя свят мина.
Кажи, спокоен ли си в гроба?

Отдавна в твоя лоб, де гений грял,
подземни черви се въвряха...
По-люти бяха червите без жал,
кои приживе те гризяха.

Ти много идоли вдига, ломи...
последний викаха – свобода!
Заспа, а твойто име се гърми
на Омира под небосвода.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4670>]